

Pohjois-Karjalan pojat maailmalla

Susirajan, eli Pohjois-Karjalan maakuntakomppanian virka-apuosasto osallistui 8.-10. lokakuuta 2010 Karjalan Lennostossa Rissalassa pidettyyn yhteisharjoitukseen. Itä-Suomen sotilasläänin järjestämään harjoitukseen osallistui maakuntajoukkoja paitsi Pohjois-Karjalasta, myös Pohjois- ja Etelä-Savosta. Koska kyseessä oli virka-apuharjoitus, oli paikalla myös poliisin ja pelastuslaitoksen vahva edustus. Samanaikaisesti reserviläisille suunnatun kertausharjoituksen kanssa järjestettiin myös viranomaisille yhteisharjoitus, joka koordinoi hätäkeskuksen tiloista harjoituksen aikana toteutettuja virka-apurasteja. Virallisesti ohjelma alkoi perjantaina kello 9 Kuopiossa Pohjois-Savon aluetoimistossa järjestetyllä moniviranomaiskokouksella, jossa case-tyylisesti pohdittiin erilaisia virka-aputapauksia. Paikalla oli erittäin kattavasti viranomaisia: poliisin, pelastuslaitoksen, hätäkeskuslaitoksen, puolustusvoimat, ELY:n, keskussairaalan, sosiaali- ja terveysviranomaiset ja Finavian mainitakseni. Takarivistä tilaisuutta sai seurata myös ryhmä maakuntajoukkojen upseeristoa. Reserviläisille tilaisuudessa mukana olo oli varsin hyvä tilaisuus nähdä kuinka monitahoisia suuremmat onnettomuustilanteet ovat, ja kuinka useata eri tahoja ne koskettavat. Tämän yhteistapaamisen jälkeen olikin

Rastien aiheina olivat kadonneen etsintä, vesivahingontorjunta, myrskytuhon raivaus, alueeristys ja yhteistoiminta helikopterin kanssa.

motivoivaa lähteä harjoittelemaan käytännössä erilaisia virka-aputehtäviä. Harjoituksen soveltava vaihe toteutettiin Rissalassa Karjalan Lennoston tiloissa ja lentokentän ympäristössä. Kaksipäiväinen koulutusosio koostui viidestä neljän tunnin rastikokouksesta. Rastien aiheina olivat kadonneen etsintä, vesivahingontorjunta, myrskytuhon raivaus, alue-eristys ja yhteistoiminta helikopterin kanssa. Vesivahinko- ja myrskytuhorasteista vastasi pelastuslaitos,

muut kolme rastia oli poliisin vetämiä.

Sujuvaa yhteistoimintaa

Susirajan komppaniasta harjoitukseen osallistui 16 henkilöä. Koska rastien sujuvuudeksi toivottiin noin 30 henkeä, saimme vahvistukseksi 13 soturia Pohjois-Savon maakuntakomppaniasta. Rastien aihepiirit olivat kiinnostavia ja etenkin poliisin kanssa toiminta oli entuudestaan tuntematonta.

Näistä lähtökohdista oli hyvä lähteä rakentamaan mielenkiintoista harjoitusta. Koska kokonaisuuden tuli palvella myös viranomaisia, toteutettiin jokainen rasti siten, että tehtävästä vastuussa oleva viranomainen pyysi puolustusvoimilta virka-apua. Virka-apua myönnettiin, ja käskytsketju toteutettiin kuten aidossa tilanteessakin tapahtuisi. Saatuaan käskyn, virka-apuosasto ajoi rastipaikalle ja toteutti siellä saamansa tehtävän. Alkukankeuden ja viestivälinesekaannusten

jälkeen toiminta alkoi luistaa mukavasti. Harjoituksen ylätaso ja viranomaiset saivat tärkeää tietoa maakuntakomppanioiden toimintakyvystä, reserviupseerit johtamis-harjoitusta ja reserviläiset pääsivät kokeilemaan monipuolisesti taitojaan. Maakuntakomppanioiden reserviläisille harjoituksen parasta antia taisi kuitenkin olla yhteistoiminta yli maakuntarajojen. Vaikka Karjala - Savo välistä huumoripitoista sanailua ilmenikin, oli sillä kuitenkin poikkeuksesta iloinen ja hyväntahtoinen leima. Joskus saattaa tuntua siltä, ettei muita reservitoiminta juurikaan kiinnosta, joten nyt nähdyt sadat innokkaat samanhenkiset maakuntasoturit olivatkin ilo silmällä ja sydämelle. Viimeisenä rastina olleen helikopterirastin jälkeen oli lähes haikeaa jättää hyvästit uusille tuttaville. Sopimukseksi jäi se, että jatkossa Ohtaansalmella ei tarvitse enää jännittää. Harjoitukseen osallistuneena voin suositella virka-apuosastoon liittymistä kaikille maakuntakomppanian jäsenille. Ne henkilöt jotka eivät vielä ole mukana kummassakaan, harkitkaa vakaasti molempiin hakeutumista.

Jarkko Riikonen,
Pohjois-Karjalan
maakuntakomppanian
varapäällikkö

Valmiusharjoituksen yhteysupseerit otettiin tyytyväisyydellä vastaan

Eri viranomaisten yhteistoimintaa koetelleessa ja parantaneessa Poka 2010 -valmiusharjoituksessa marraskuun puolivälissä oli mukana kahdeksan yhteysupseerin ryhmä, joka otettiin harjoituksiin osallistuneissa kunnissa hyvin vastaan. Reserviläisistä koostunut ryhmä sai Kontiorannassa ennen harjoitusta siviilipuolen tietojen ja taitojen jatkeeksi pikakoulutuksen, jossa syvennettiin kunnan valmiusryhmien ja Puolustusvoimien välisen yhteistyön kuvioita. Allekirjoittanut osallistui yhteysupseerina Outokummun kaupungin ja Polvijärven kunnan valmiusryhmien toimintaan. Lähes loppuun asti salaisuutena säilynyt yhteysupseerin nimi herätti paljastuessaan myönteistä hilpeyttä, sillä olen kyseisiin virkamiehiin yhteydessä viikoittain, joskus lähes päivittäin, siviililyön, paikallislehden, kautta. - Kyllä me huomasimme nimen listassa, mutta ei kyllä arvattu kuka tänne tulee, kahvipöydässä naurettiin. Tämä etukäteen tunteminen ei ainakaan haitannut työskentelyä millään lailla. Yhteistyö sujui reippaan asiallisesti puolin ja toisin, eikä yhteysupseerin univormu kangistanut kielenkantoja kummallakaan puolella.

Kunnanjohtaja Pauli Vaittinen antoi sähkökatkon aikana tilannetiedotuksen virväkännykän kautta. Kuulolla olivat yhteysupseeri Jari Partanen, Pelastusopiston kouluttaja Markus Ström ja kunnasta Raili Mönttinen sekä Heikki Sirviö.

Joukko kasvaa jatkossa

Vaikka valmiusharjoitus pidettiin maakunnan kaikissa kunnissa, niin yhteysupseerien ryhmä oli läsnä lähinnä Joensuu- ja lähikunnissa. Tavoitteena on, että vastaavissa harjoituksissa nähdään yhteysupseeri jokaisessa kunnassa. Nyt yhteysupseerit olivat läsnä myös aluehallintoviranomaisten ja pelastuslaitoksen johtokeskuksissa. Harjoituksen pääosissa olivatkin aluehallinnon, pelastustoimen ja kuntien viranomaiset.

Puolustusvoimat tuki kaikkia näitä viranomaisia tarpeen mukaan. Yhteysupseeriryhmän vetäjänä ja kouluttajana toimi everstiluutnantti evp. Kari Kalinen. Testissä olivat ennen kaikkea viranomaisten uusien organisaatioiden välinen yhteistyö ja kunnissa valmiussuunnitelmien toimiminen sekä niiden testaaminen.

Paikkavaroja ja virka-apupyynnöitä

Kunnissa harjoituksen pääpaino oli

viranomaisten välisessä yhteistyössä, evakointiharjoituksessa ja erilaisiin poikkeustilanteisiin, esimerkiksi laaja sähkökatkos, sopeutumisessa. Erityisen tärkeäksi koettiin viestiyhteyksien pelaaminen ja ylipäätään tiedottaminen. - Miten tämä toimii ja mitä nappia painetaan, kysyttiin kunnissa varsinkin alussa, kun virven käyttöä opeteltiin. Yhteysupseerit osallistuivat harjoitukseen ottamalla vastaan virka-apupyynnöitä ja antamalla tietoa sotilaallisesta valmiudesta, jota oltiin kohottamassa maakunnan alueella. Yhteysupseerit arvioivat harjoituksen kulkua jo kunnissa ja kävivät omaa läpi omaa palautettaan ryhmänjohtajan ja everstiluutnantti Jouni Mattilan kanssa. Kunnissa käytiin läpi muun muassa yhteistoimintasopimus ja katsottiin, että kunnilla ja Puolustusvoimilla ei ole yhteisiä paikkavaroja. - Yhteistyö oli ilman muuta hyvää. Toivon, että yhteysupseeri on jatkossa aina läsnä vastaavissa harjoituksissa. Kunnan ja Puolustusvoimien yhteydenpitoa voi tiivistää entisestään, toivoi Polvijärven kunnanjohtaja Pauli Vaittinen.

Teksti: Jari Partanen
Kuva: Kimmo Timonen

Ostoslistan kanssa sotkuun

Astuin palvelukseen Uudenmaan Rakuunapataljoonan Kuolemaneskadroonaan (2. Eskadroona). Ensimmäisen päivän iltana opetin taululta arvomerkkejä alokastoverilleni ja pari alikersanttia kiinnitti siihen huomionsa. Tulivat vielä tenttaamaan minua, ja kun itse sotkivat laivaston hihamerkit, niin keksivät panna käsittelemään aseita. Purin ja kokosin kiväärin lukon melko nopeasti, sitten kiusasivat konepistoolilla ja senkin purin ja kokosin, itse vielä pyysin Parabellumin käsittelyyn. Kiitän kaikkea osaamisestani vääpeli-enoani, joka kesämökkimme lähellä palveli Ohemäen Asevarikolla. Alikersantit pääsivät minut Sotilaskotiin tunniksi. Alokastoverit antoivat hirmuisen listan tupakan, suklaan ym. ostamisista, että tunti riitti juuri ja juuri, mutta munkkikahvit jäivät juomatta. Harmitti!

Reijo Kohonen Kuolemaneskadroonasta

Sotilaskotiauto

Sotilaskotimuistot alkavat siitä, kun meille alokkaille opetettiin käytöstapoja; asennon tekeminen, tervehtiminen, arvomerkkien tunteminen jne. "Testit" oli läpäistävä päästäksemme Sotilaskotiin. Koska ensimmäiset päivät alokkaana olivat henkisesti raskaimmat, kasarmista ei saanut poistua, uusi, vieras ympäristö niin olihan se sitten yhtä juhlaa, kun ihan yksin tai kaverin kanssa, sai lähteä "Sotkuun" eikä tarvinnut kulkea muodostelmassa! Ja kun tiesi, että Sotilaskodista sai sillä markan päivärahalla sen kahvin ja munkin. Lämpöisimmät muistot Sotilaskodista ja sotilaskotisisarista ovat kuitenkin, kun olimme pitempiäaikaisissa maastoharjoituksissa ja Sotilaskotiauto tuli taukopaikalle. Liekö koskaan aiemmin tai sen jälkeen kahvi ja munkki maistunut niin hyvälle, kuin silloin, kun kylmänä päivänä sai kuumaa kahvin juotavaksi ja lämpimän munkin syötäväksi!

Erkki Räsänen Outokummusta